

Fricz Tamás - Elfújta a szél az álbaloldalt

2014 március 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Érdekes kerget?dzésbe kezdtek március 15-én az önmagát baloldalnak nevez?, Össze(Vissza)fogás–Korszakváltás–Kormányváltás (további névötleteket a kiadóba kérjük!) pártszövetség vezet?i.

Jó szándékú ember lévén, nem kívánok ennek részletein tréfálkozni, nem kívánok arra sem utalni, hogy azért a Gyurcsányt, Bajnait, Mesterházyt bohócként bemutató plakátok talán némi igazságmagvat mégiscsak hordoznak. Három héttel a parlamenti választások el?tt sokkal inkább azon érdemes – kicsit összegezve is – elgondolkodni, hogy vajon mit adott a demokráciának az MSZP elmúlt 25 éves tényked?se.

Egészen a rendszerváltás elejére visszagondolva: az MSZP mint posztkommunista párt – az 1956-os forradalmat lever? MSZMP mai napig jogutód(!) pártja – rendkívül ügyesen, taktikusan, a spontán privatizáció, a titkosszolgálatok ellenzéki pártokba beépített emberei, illetve egyes nyugati hatalmi körök segítségével sikeresen átmentette a hatalmát a demokráciába.

Ám a politikai-gazdasági manipulációkon túl társadalmi bázisát is meg kellett ?riznie, amely a Kádár-korszak iránt zsigerileg elkötelezett emberek tömegeib?l állt össze. Éppen ezért teljes tudatossággal fenntartotta a kádári gondolkodásmódot, a kádári világképet. Másképpen, amikor az MSZP átmentette magát a demokráciába, akkor egyúttal a kádárizmust is átmentette magával együtt.

Márpedig megállapítható, hogy a kádárizmus legf?bb jellemz?i: a paternalizmus („atyáskodás”), az állam mindenhatóságába vetett hit, állampolgári lét helyett alattvalói lét, az átlagember folyamatos b?ntudatban tartása („lusták és nem dolgoznak kell? hatékonysággal”), a megbékélés, a kiegyezések és alkuk (legyen nagykoalíció, legyen szakmai kormányzás stb.) hangoztatása, a múlt „betemetésére”, a b?nök megtorlatlanságára és a történelmi felejtésre irányuló szándék, az ájult Nyugat-imádat és a nemzetközi szervezetekkel szembeni szolgalelk?ség, illetve a baloldaliságnak mint egyetlen helyes és létez? politikai és gondolkodásbeli beállítottságnak a hangsúlyozása – ezek egyenként, de különösen együtt kifejezetten hátrányosak és károsak voltak a demokrácia meger?södése és stabilizálódása szempontjából.

Nemrég jelent meg az Alkalmazott demokráciák – mennyire stabilizálódtak a közép- és kelet-európai demokratikus rendszerek? (Kairosz, 2013) cím? monográfiám, amelyben nemzetközi összehasonlító elemzések alapján megállapítom, hogy az a legszerencsésebb variáns a demokratizáció stabilizálódása szempontjából, ha a régi, posztkommunista elitek hamar háttérbe szorulnak, s helyüket az új elitek veszik át, ?k határozzák meg és irányítják az új rendszer létrejöttét.

Magyarországon nem ez történt, a régi elit nemhogy gyorsan vagy lassan háttérbe húzódott volna, hanem ellenkez?leg, er?s befolyást gyakorolt a rendszerváltás folyamatára, majd egy rövid ellenzéki periódus után „diadalmasan” visszatért a politikai hatalomba is (miközben a háttérben fenntartotta, s?t meger?sítette gazdasági, média- és sajtóbeli, valamint titkosszolgálati pozícióit). A Nyugat mind a mai napig nem hajlandó észrevenni és felfogni, hogy a posztkommunizmus fennmaradása olyan probléma Magyarország számára, mintha mondjuk – mutatis mutandis – a franciáknak Pétain marschall nómenklatúrájával, vagy a németeknek Göbbels és Göring megbízható embereivel kellene építeniük a szép és új demokratikus jöv?t. A Nyugat úgy érzi, hogy egy számukra kényelmes baloldali egyeduralmat kíván megszüntetni Orbán Viktor és kormánya, ezért a megértésükre nem

számíthatunk; nem marad más megoldás, mint hogy lépésr?l lépésre, témáról témára kell megmagyaráznunk a világ közvéleményének azt, hogy miért nem fejez?dött be még Magyarországon a rendszerváltás.

A szocialisták a kádárizmus átemelésével 25 éven át ellehetetlenítették, hogy a demokrácia magva és veleje, a népszuverenitás letéteményese, a civil társadalom és vele az állampolgári öntudat létrejöjjön Magyarországon. Magyarországon még mindig er?s az államközpontúság és az elitizmus; egyfel?l a polgárok egy jelent?s része még mindig nem hiszi el, hogy jogai vannak és hogy bármibe beleszólhat, és sajnos részben megmaradt az a politikaielit-magatartás is, amely lenézi és semmibe veszi a civil kezdeményezéseket, az állampolgári kontrollt.

Megállapíthatjuk: a szocialisták világos döntést hoztak a rendszerváltás hajnalán: azzal, hogy a kádárizmus és a kádári mentalitás fennmaradását segítették el? az elmúlt 25-27 évben, saját hatalmi, gazdasági és egzisztenciális érdekeiket a demokrácia érdekei elé helyezték. Az elmúlt huszonöt évben a szocialisták – karöltve a balliberálisokkal – a demokráciát nem m?ködtették, hanem felhasználták, s?t feláldozták saját pénzügyi és hatalmi érdekeik oltárán. Így és ennek okán maradt és er?södött meg egy olyan korrupciós hálózat, amely átjárta az egész társadalmat, a politika, a gazdaság, a média és sajtó, a kultúra és az önkormányzatok világát. Hogy itt valóban nem a demokrácia, hanem a korrupció rendszere jött létre, arról a Simon Gábor és Zuschlag János körül kibontakozó botrányos történések h?en beszámolnak.

Mindezek alapján kijelenthet?, hogy az MSZP az elmúlt huszonöt évben átmentett a demokrácia keretei közé egy olyan, posztkommunista rendszert, amely a kádárizmusra épült, s amelynek néhány jellemz? vonását az el?z?ekben jeleztük.

Ám mégse csüggedjünk: e posztkommunista rendszer végleges lebontására, illetve a magyar demokrácia meger?sítésére és stabilizálására a 2014-es parlamenti választások után valóságos lehet?ség nyílik.

Fricz Tamás - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló